

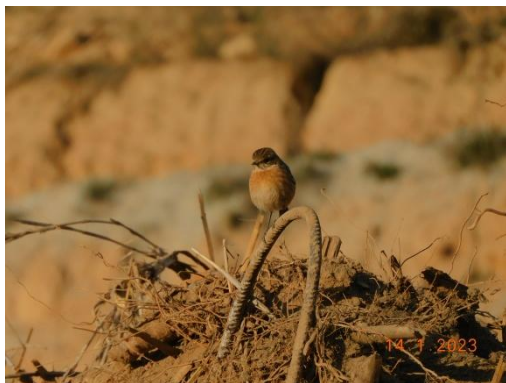
LA DAVALLADA ORNITOLÒGICA A LES LLICORELLES MOSTRA EL MALTRACTAMENT A LA RIERA DE VALLVIDRERA. CAL UN PLA DE CONCA PER GARANTIR-NE LA RECUPERACIÓ.

El passat dissabte 14 de gener una cinquantena llarga de persones vam gaudir d'una sortida a la riera de Vallvidrera convocada per la *Plataforma Cívica per la Defensa de Collserola* i *SOS la Rierada* i va comptar amb el guiatge de l'ornitòleg Carles Furquet.

La visita va transcórrer des de can Rabella fins la Rierada i va permetre observar la diversitat d'ocells de Collserola i alhora posar de manifest com l'urbanisme obsolet (derivat del PGM del 76!) és la guia de les actuacions dels equips de govern i, en concret, les de l'Ajuntament de Molins que afecta de manera greu la fauna i els ecosistemes del Parc de Collserola.

A les **Llicorelles**, amb vistes a les desproporcionades naus logístiques que protagonitzen ara el paisatge, vam constatar que la restauració feta pel promotor Goodman es deficient i no s'ajusta al projecte promès i molt menys al necessari tot i havent estat acceptada com a correcta pel nostre govern municipal!. Vam recordar com aquest espai, pertanyent a Xarxa Natura 2000 i al Parc de Collserola (ens preguntem: *es pot protegir més "sobre el paper" un espai... i a pesar d'això, destruir-lo?*) va ser modificat per abocar-hi les terres sobrants que calia enretirar per construir les plantes soterrades de les naus (oimés: *pot una avaluació ambiental aprovada per la Generalitat permetre degradar un espai altament protegit, canviar la seva orografia i destruir tota la vegetació existent?*).

En Carles Furquet, gran coneixedor de la zona, ens va explicar com aquest espai era una zona de pas migratori i estada d'ocells passeriformes dels quals se'n podien trobar fringíl·lids com cadenera, verdums, verderols, donat que hi tenien aliment. Amb freqüència s'hi observaven també rapinyaires com l'astor i l'esperver, que s'alimentaven d'aquests petits ocells i de petits mamífers que l'habitaven. En res s'assembla la suposada restauració feta al que hi havia abans de fer la intervenció: abocar i terrassar terres argiloses extretes del subsòl, simples àrids estèrils, fa que es necessitaran anys, malgrat la seva suposada restauració estètica, per recuperar la flora que alimentava uns ocells que, ara i per simple manca d'aliment, han hagut de fugir.... Sí que vam veure encara pit roig, cotxa fumada, gratapalles, bitxac i la nouvinguda i invasora cotorra kramer.

Aleshores, aquesta inacceptable "restauració"... *amb quin objectiu s'ha fet?* I el que és més greu, per què l'ajuntament l'accepta i no exigeix una veritable restauració? Per què es permet *abocar un munt de diner públic a la reintroducció del gripau d'esperons a un espai que no li és benèvol?* L'Ajuntament ho haurà d'explicar públicament.

Tot seguit vam poder constatar amb disgust i indignació quin tipus d'obres de "restauració" de **la riera** està fent ara l'Ajuntament de Molins: l'han convertit en un gran canal de desguàs rectilini per on lliscaran amb força possibles grans avingudes. En observar uns talussos molt verticals, ens vam preguntar ... *és possible que s'hi pugui plantar i consolidar la vegetació de ribera que ha de substituir la canya americana invasora? I com afavoriran la recuperació de la fauna autòctona, que requereix una llera naturalitzada amb un curs lent i suaus meandres?*

Vam avançar riera amunt, fins a **Can Planas** completament seca! (tot i tractar-se d'una riera mediterrània amb un curs intermitent, la manca de cabal s'ha agreujat per les múltiples captacions aigües amunt sense cap tipus de control). Aquí vam veure o escoltar ocells propis de bosc de ribera com el reietó, el picot garser gran i petit, el gaig, les mallerengues carbonera, blava, cuallarga i emplomallada, la cuereta groga, el durbec, el lluer, el pinsà, el gafarró, la merla i algun tallarol. Vam reflexionar sobre la importància de tenir una visió global dels espais: com els ocells protegeixen els arbres de les plagues d'insectes, com els arbres morts serveixen per fer caus i nius a les aus... És obligat, doncs, *tenir una visió molt àmplia sobre la complexitat dels ecosistemes, ja que tot sempre està interrelacionat.*

Arribats a la zona de **Can Salat**, fou inevitable fer una reflexió crítica sobre l'actuació de "restauració" que s'hi va realitzar l'any passat per part de la Societat Catalana d'Herpetologia amb una subvenció de 38.000 euros de l'Agència Catalana de l'Aigua. És un claríssim exemple d'actuacions que no consideren la complexitat de fer actuacions sobre la natura. Per un costat, van fer amb maquinària pesant l'excavació d'unes basses profundes a tocar de la riera, fins arribar al nivell freàtic per afavorir els amfibis (que no estan en especial risc a Collserola!) però que no serveixen per protegir la població de barb cua-roig en declivi ja que no poden trobar refugi davant grans avingudes... sense comptar amb l'increment de la pressió tròfica que sofriran els peixos en augmentar artificialment els seus competidors. Per altra banda, vam celebrar la retirada de canya americana, però lamentem que no s'hagi fet cap actuació per afavorir la creació de meandres a la riera i prevenir que l'aigua agafi velocitat ja que s'han fet uns talussos molt verticals que dificultaran la consolidació de la vegetació a la zona.

Ens vam adonar que costa que s'inverteixin diners públics en els espais naturals i, per tant, és bàsic garantir que ajudin a millorar l'ecosistema, en lloc de posar més obstacles al seu desenvolupament.

I encara vam veure un exemple més d'actuacions fetes sense visió ecològica: a finals de l'any 2017 es va fer una estassada de tot el sotabosc i arbres a la **zona de la font de l'Espinagar** que va implicar la desaparició de tots els passeriformes que habitaven la zona. En desconeixem el motiu, que podria ser la retirada de la canya americana i l'aprofitament de la fusta dels arbres. Des de llavors, no s'ha fet seguiment de la retirada de canya, que torna a créixer a la zona. A més, s'observa la dificultat de regeneració de la flora de la zona: el llentiscle ha desaparegut; el lligabosc, el marfull, l'arç blanc i oms que hi havia s'han vist molt reduïts!. En general, encara que s'han regenerat una mica l'esbarzer i l'ortiga, tot l'estrat arbustiu que alimentava insectes i ocells va desaparèixer.

Per acabar, vam finalitzar la sortida a **la Rierada**, a l'espai que es veurà greument afectat en cas que l'Ajuntament de Molins persisteixi en fer el projecte d'urbanització de la Rierada, que implicaria un definitiu increment de la construcció a la zona. Per una banda, a la zona de la Sibèria, es pretén protegir edificacions en zona inundable mitjançant l'artificialització encara més punyent de la ja malmesa llera a base de murs de formigó. A la Rierada Oest, a més d'ampliar el pont, es pretén traçar un carrer asfaltat amb prou feines a uns 15 metres de la riera a la zona de la Font de l'Espinagar, ignorant que la riera de Vallvidrera caldria ser protegida a nivell europeu unificant-la com a Reserva Natural Parcial en tot el seu curs, no permetent l'anomalia que els plans de l'ajuntament puguin malmetre aquest espai natural que consideren com a urbanitzable... De què serveix "restaurar" la riera en el seu curs baix... si es malmet a la resta del seu recorregut?

Imatge desembre 2017

En conclusió, en aquest curt recorregut hem pogut veure com al llarg dels anys s'han realitzat i es continuen planificant actuacions inconnexes en diferents espais de la riera que la perjudiquen clarament i, el que és més greu, ni tan sols tenen una mínima mirada global sobre el conjunt de la conca. **La riera de Vallvidrera és cabdal per la continuïtat del Parc Natural de Collserola i cal que les administracions en prenguin consciència per garantir la seva recuperació.**

